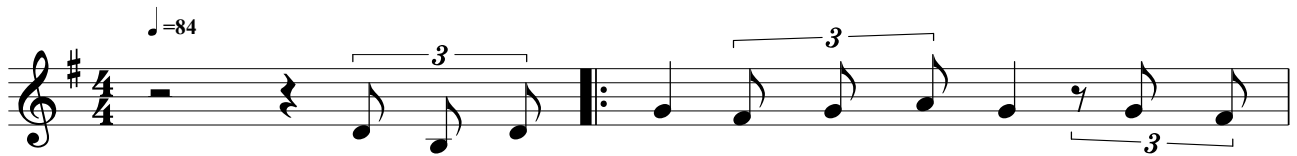

Mùa Thu Lại Đi

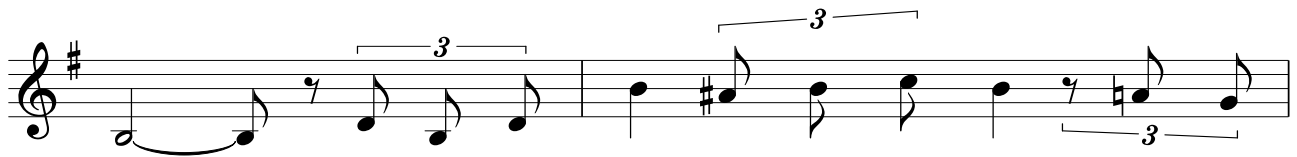
Nguyễn Đức Quang

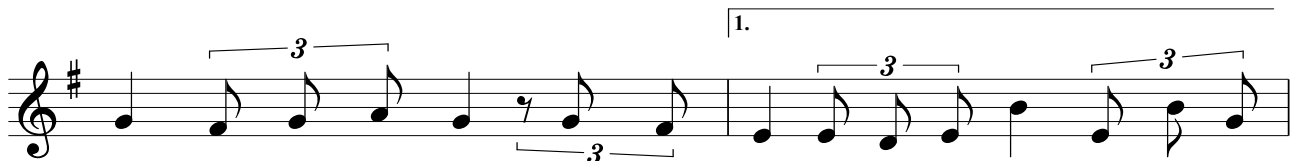
Hồn cỏ mùa thu màu xanh lãng du Dấu chân
(Em tựa loài) hoa từ trong kiếp xưa Lỡ theo

mưa chiều em bước qua Dấu đi về, dấu chân ơ hồ, xoi mòn thương
anh dẫu dải nắng mưa Cánh ú phiến, cánh trôi bèo bông, cánh đời mênh

nhớ Hồn cỏ chiều nay về trên khóm mây Tiếng xôn
mông Em về một đêm đèn khuya đã lên Bóng soi

1. xao hồn đang ngất ngây Đêm thu dài hai bờ xa vắng ngồi nhớ gì
nghiêng tựa vai rất ngoan Giữa giấc...

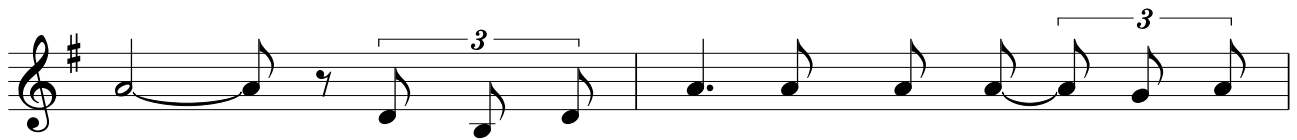
2. đây? Em tựa loài... Lá thu
...mơ, em lừa thu tím gọi cô quạnh về.

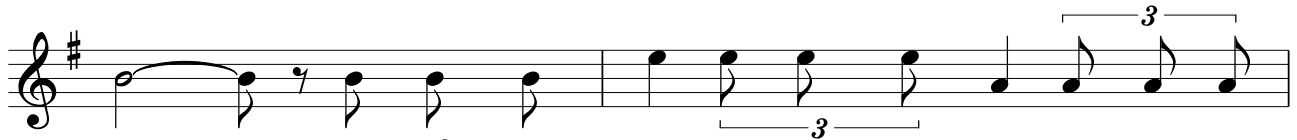
vàng đọng từng nhớ thương Thoáng tiếng cười một chiều ngát

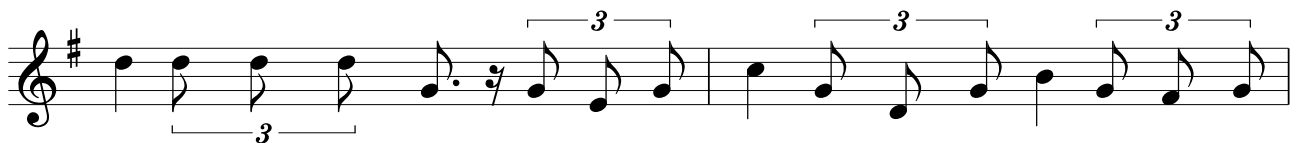
hương Nghe hạt sỏi trắng khúc khích sau từng bước

chân nghe lạnh hồn thu, băng khuâng khi tình yêu

đến Một tình nghiệt oan ai giảng ngang đời Sợi buồn lẻ

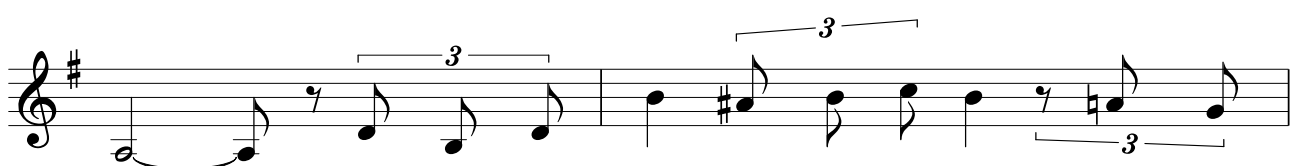
loi vây quanh chân người Em làm cơn khát, em ngừng sưởi mát tan cuộc tình

vui... Hồn cỏ mùa thu về trên gối chăn Vết thương

sâu gợn bao nếp nhăn Nước xoay dòng, gió xô ngang thuyền lạc nẻo bình

yên Đôi mình chờ mãi ngàn năm có khi Nhớ thương

nhau tìm không lối ra Em quên về, căn phòng quạnh quẽ, mùa thu lại

đi...